

ŠRD Kosec, Škofljica

Poročilo s 4. planinskega izleta – Košutica

Kam: na Košutico (1968 m): je precej osamljen vrh in se dviguje vzhodno od Ljubelja. Leži v glavnem grebenu Karavank prav na meji z Avstrijo, Hajnževo sedlo ga ločuje od glavnega grebena Košute, stari prelaz Ljubelj pa od zahodno ležečih dvatisočakov Palca in Vrtače.

Kdaj: v nedeljo, 19. 08. 2007; odhod ob 6.00; prihod ob 17.00

Udeleženci: Nina Arnuš, Boštjan Briški, Mirijam Černe, Mitja Prelovšek, Katja Škrabec, Mile Višnjič.

Potek poti:

- z avtom do izhodišča planinske poti: Škofljica–Tržič–Podljubelj–Ljubelj (prva serpentina v levo);
- planinska pot: Ljubelj (prva serpentina v levo, okoli 900 m)–Planina Korošica (1554 m)–Hajnževo sedlo (1701 m)–Košutica (Baba, 1968 m)–Grunt (1627 m)–prelaz Stari Ljubelj (1369 m)–Ljubelj (1058 m)–izhodišče;
- z avtom proti domu: izhodišče–Podljubelj–Tržič–Škofljica.

Časovni potek planinske poti:

- 07.20 start s parkirišča pod Ljubeljem (900 m);
- 08.50 Planina Korošica (1554 m), 40 min odmora;
- 10.00 Hajnževo sedlo (1701 m);
- 11.00 Košutica (1968 m), 60 min odmora;
- 13.00 Grunt (1627 m);
- 14.00 Stari Ljubelj (1369 m), 30 min odmora;
- 15.30 izhodišče.

Skupaj vzpon: 3 h

Skupaj sestop: 3 h

Višinska razlika: izhodišče je na približno 900 m, najvišja točka Košutica pa na okoli 1968 m, premagana višinska razlika torej 1068 m.

Kratek opis poti:

Preden smo osvojili vrh ter si privoščili enourni počitek z malico in nejasnim razgledom, smo doživeli kar nekaj prijetnih stvari. Turo smo začeli na približno 900 m, temperatura zraka je bila ravno pravšnja, pot pa zelo prijetno speljana. Poleg sladkanja z malinami smo si privoščili še uživanje ob več majhnih potokih in pogledu na dva gamsa. Kasneje, na sedlu, smo jih pod stenami videli celo cel trop – bilo jih je več kot deset. Po uri in pol ogrevanja smo prišli do Planine Korošica, kjer smo si privoščili prve jutranje razvade in opazovali pasoce se krave in konje. Nato smo jo mahnili čez travnik, se začeli vzpenjati skozi smrekovo in borovo rastje ter ruševje. Prvi razgled se nam je odprl na Hajnževem sedlu. Poleg omenjenih gamsov smo bili presenečeni tudi nad celo vrečo nabranih jurčkov, ki jih je v karavanških pobočjih nabral izkušen planinec. Mi smo našli zgolj nekaj planik in drugega cvetja. S sedla smo jo ubrali na levo po dobro vidni nemarkirani poti in se po žlebu vzpeli do krušljivega grebena. Do druge strani smo si čez nekoliko zahtevnejše dele pomagali z jeklenicami. Kmalu pa se greben razširi in steza nas je pripeljala do vrha z možicem. Ta je za nekaj metrov višji kot Košutica, ki smo jo dosegli takoj, ko smo premagali zadnjo škrbino – najzahtevnejši del poti. Žal zaradi podečih se oblakov nismo bili deležni jasnega razgleda na greben Košute, Vrtačo, Stol in Begunjščico. Pri malici pa so se nam poleg oblakov in le nekaj sončnih žarkov pridružile še kavke. Spustili smo se po grebenu s stopnicami in lestvijo, hodili po pašniku tik ob meji (dolgo časa nas je spremljal vojaški helikopter), nato pa skozi gozd po vlažni poti, ki je zahtevala pazljivejši korak. Tu je del poti speljan po avstrijski strani. Iz gozda smo šli proti

staremu mejnemu prehodu, se malo odžejali pred kočo na njem ter nadaljevali pod do
mejnega prehoda Ljubelj, od tam pa ob suhem potoku do izhodišča.

Vreme: Oblačno z občasnim soncem, toplo, nevetrovno.

Prevoz: lasten

Fotografije: Boštjan Briški

Dodatna oprema: Zemljevid Karavanke (merilo 1:50000)

Katja Škrabec